

L'HORA NOVA

El problema de l'augment de les subsistències

No em mou altre interès en escriure aquestes ratlles, que el de voler col·laborar a combatre contra aquells que amb el nom de Revolució s'estan aprofitant per a les seves finalitats egoistes i particulars.

No vull criticar a ningú ni a cap organisme directament sinó que em proposo manifestar que no hi ha hagut prou interès ni prou activitat, per fer quelcom beneficiós per al poble que ha destruït el règim oprobios i ha vessat part de la seva sang per la present transformació social, per part de qui havia d'impedir que encara existissin homes desaprensus i egoistes, millor dit, «gansters» de les balances i dels taulells.

Es repugnant i és un crim permetre, en aquests temps, l'abús que s'està realitzant en la venda dels queviures i demés articles alimentaris. Sabem positivament que els jornals s'apujaren, per mitjà d'un decret de la Generalitat de Catalunya, en un 15 per cent, i en canvi tots els articles que es consumeixen han augmentat, quant menys, d'un vint-i-cinc per cent. Es a dir, una completa contradicció d'aquella aspiració que es volia donar a l'esmentat decret. De qui és la responsabilitat? De l'organisme oficial? De la classe comercial i botiguers? No ens deturem a esbrinar i analitzar la qüestió. Aquí s'ha de veure una sola cosa: l'insostenible i precària situació econòmica del proletariat. Vol dir això, doncs, que s'imposa una nova estructuració en l'aspecte de la distribució. Que s'estudiï si mitjançant la col·lectivització total dels establiments de venda es resol el que avui és un problema de l'encariment de les subsistències. Estic seguríssim que si aquesta idea es portés a cap, no trencaria el ritme de fermesa i prosperitat que adquireixen les altres col·lectivitzacions. Que sigui, però, la pràctica que ens digui la última paraula i ens demostrï l'eficàcia o negació de les teories.

Cal també, però, que immediatament es miri d'acabar amb la situació que actualment impera en la venda de queviures.

SEGUEIX EL PARENTESI

La delicada situació que creava la no-resolució del problema polític, d'alguns dies plantejat en el Govern de Catalunya, decidí al President a nomenar un Consell provisional, la composició del qual, amb restricció de llocs, respon a la proporcionalitat de representacions que figuraven en l'anterior.

Aquesta decisió presidencial del proppassat dissabte, si bé no ha topat amb una oberta resistència per part de cap sector responsable en el front antifeixista, no constitueix en el moment d'ara una ferma garantia, ja que aviat hom s'adona que no ha vingut a portar la normalitat que és indispensable en la direcció política catalana. Així veiem que, de fet, segueix obert el parèntesi de la crisi, mentre no s'ha avençat un pas en la compenetració en què caldria trobar disposats tots els sectors governamentals.

Ben poc s'adiu el panorama polític actual de Catalunya amb la reacció que s'observa des d'altres llocs dirigents de la vida política i de l'acció bèl·lica dels pobles d'Ibèria. Ací, portant l'acció de la guerra amb enpentes i gambades, hem tingut temps de tot; cadascú, ha predicat, fins a rebentar, les excel·lències de llurs productes i fórmules que havien d'acabar amb tots els mals del present i de l'avenir, i d'aquesta manera se'ns anava desdibuixant el fet de la tragèdia encesa en la Península. Massa distrets de la guerra i massa inconsciència davant la gravetat de la situació; aquest és el cas de Catalunya, en el qual tots hi tenim la nostra part de culpa.

Cal una rectificació plena, definitiva, que vingui a donar una fixació en la marxa de la cosa pública. Des dels llocs de govern s'hi han de fer albirables les qualitats que garanteixen i estimulen els sacrificis dels pobles en moments de perill. Que aquesta hora no és l'hora d'una hegemonia dels uns sobre els altres, ja que els sacrificis són per tots i el perill és també per tothom. — DEMO.

res. Del contrari, de la deixadesa que haguessin tingut els homes de la Revolució, n'esdevindria l'espigolament i desmoralització de la mateixa. Tinguem en compte, doncs, la responsabilitat dels nostres actes, i obrem d'acord amb els nostres fins

d'extermini de tot «gansterisme» i especulació.

Camarades! Contra els «vividors» de la Revolució, posem-hi la nostra energia i activitat. Prompte acabarem amb ells.

P. GUDIOL